

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

22 - 12 - 1999
namiddag

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000	:	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer</i>
QRVA	:	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
HA	:	<i>Handelingen (Integraal Verslag)</i>
BV	:	<i>Beknopt Verslag</i>
PLEN	:	<i>Plenum</i>
COM	:	<i>Commissievergadering</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000	:	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	:	<i>Questions et Réponses écrites</i>
HA	:	<i>Annales (Compte Rendu Intégral)</i>
CRA	:	<i>Compte Rendu Analytique</i>
PLEN	:	<i>Séance plénière</i>
COM	:	<i>Réunion de commission</i>

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

BEGROTINGEN	5
Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2000, Algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2000 (nrs 197, 199 en 198)	
Algemene bespreking (Voortzetting)	5
Sectoren : Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel, Internationale Samenwerking en Landsverdediging	
<i>Sprekers</i> : Marc Eyskens, Jacques Lefevre, Erik Derycke, Daniel Bacquellaine, Francis Van den Eynde, Stef Goris, Patrick Moriau, Ferdy Willems, Claudine Drion, Marc Van Peel, Josée Lejeune, Dirk Vander Maelen, Guido Tastenhoye, Jean-Pol Henry, Peter Van Houtte, Pieter De Crem, Leen Laenens, Louis Michel , vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken, André Flahaut , minister van Landsverdediging, Pierre Chevalier staatssecretaris voor Buitenlandse Handel, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken, en Eddy Boutmans , staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken	
	5
Artikelsgewijze bespreking	23
MEDEDELINGEN	23
BIJLAGE	
KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS	
Voorstellen – Toelating tot drukken	25
Interpellatieverzoeken	25
REGERING	
Internationale Arbeidsconferentie – Verdragen en aanbevelingen	25
ARBITRAGEHOF	
Beslissing tot verwijzing	26
EUROPEES PARLEMENT	
Resoluties	26

PLENAIRE VERGADERING

WOENSDAG 22 DECEMBER 1999

NAMIDDAG

VOORZITTER :

de heer **Herman DE CROO**

De vergadering wordt geopend om 14.33 uur.

BEGROTINGEN

RIJKSMIDDELEN- EN UITGAVENBEGROTING VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2000

De **voorzitter** : Wij hervatten de bespreking van :

– de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2000, nrs 197/1 tot 4 en 199/1

– het ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2000, nrs 198/1 tot 27.

Wij bespreken deze namiddag de sectoren Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel, Internationale Samenwerking en Landsverdediging.

De heer **Mark Eyskens** (CVP) : Het buitenlands beleid is belangrijk. De conclusies van de Top van Helsinki zijn positief met betrekking tot een West-Europese defensie – wat niet gelijkstaat met de oprichting van één Europees leger. Het defensiebeleid blijft dus een zuiver intergouvernementele aangelegenheid.

Minder positief is dat de uitbreiding van de agenda van de Intergouvernementele Conferentie zeer restrictief is en alleen na goedkeuring van het voorzitterschap – achtereenvolgens Portugal en Duitsland.

Aangezien de uitbreiding van de EU nodig en onafwendbaar is, en aangezien er een opening werd gemaakt naar de toetreding van Turkije, wil ik even de aandacht vestigen op het gevaar van een gewijzigde beslissingsprocedure wanneer men de afweging van de bevolkingscijfers doorvoert. Polen en Turkije krijgen hierdoor een plots en onvoorzien zwaar gewicht in de Europese schaal.

Is het niet hoognodig dat onder gelijkgezinde Europese landen, ik denk aan de landen van de EMU, onderling wordt gekomen tot een harmonisering van de beleidsdomeinen waarrond zal moeten worden geïntegreerd ? Ik pleit dus voor een groot Europa met dertig lidstaten maar met een sterke kern die het grondwerk verricht en naar wiens voorbeeld men handelt.

Het imago van ons land in het buitenland moet worden opgevijseld. Wij volgen de minister daarin. Nochtans onderneemt deze regering een aantal zaken die dat imago precies nog meer schaadt. Het vrijgeven van gegevens over de strategische ligging van atoomwapens was een ongelukkig voorstel van de eerste minister. Het gaat hier in feite over een grotere geslotenheid. Men breidt enkel de geheimhouding uit van drie tot twaalf personen.

De voorzitter van de Kamer heeft terecht gesteld dat de ingelichte parlementsleden, naar Engels voorbeeld, de verbintenis tot geheimhouding moeten nakomen. De

geheimhouding gaat dan loodzwaar wegen op enkele individuen.

De geheimhouding wordt daardoor nog groter dan ze nu is. De *secrecy act* maakt de geheimhouding loodzwaar. Het wordt stilaan duidelijk dat degenen die uitverkoren worden voor deze informatie aan een NAVO-clearingonderzoek zullen worden onderworpen. In NAVO-kringen vraagt men zich af of alles niet te maken heeft met de "verbinnenlandsing" van onze buitenlandse politiek, met de strijd tussen diverse politieke partijen om binnenlands te scoren. Dit betekent wel een enorm imagooverlies.

Een tweede imagooverlies doet zich voor naar aanleiding van het voorstel om een parlementaire onderzoekscommissie op te richten met betrekking tot de moord op Lumumba. Wij vinden dat voorbarig. Wij stellen voor een kleine commissie van historici met een onderzoek te belasten. De recentste studie heeft namelijk niet alle archiefmateriaal doorgenomen. Pas wanneer de conclusies van die groep historici bekend zijn, mag over de onderzoekscommissie worden beslist.

Overigens is zo'n commissie ontoereikend. Ook de dood van Tsjombe en Hammerskjoeld is onopgehelderd, evenals het lot van duizenden Belgische kolonials.

Men moet dan de moed hebben om van de Lumumba-commissie een Congo-commissie te maken en het risico lopen dat het onderzoek uit de hand loopt wanneer ook de slechte kanten van de Lumumba-gezinden aan het licht komen.

De houding van de SP en Agalev in het debat van de niet-aankoop van militaire gevechtsvliegtuigen is totaal onverantwoord. Nederland is bereid om drie keer de prijs van het instapticket te betalen. Ik vind het ook onjuist om er een communautair dossier van te maken : twintig Vlaamse firma's vragen ook om mee te kunnen werken aan de constructie van nieuwe snelle bommenwerpers. Het niet vervangen van de F16's betekent de afbouw van onze luchtmacht en zelfs van ons leger. Vrachtvliegtuigen kan men desnoods huren. Daarin moet men niet investeren. Hoe rijmen deze partijen hun standpunt met de verbetering van het imago van ons land ?

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : De heer Eyskens pleit voor de vervanging van de F16 en maakt hiervan een communautair dossier. Is dat zijn persoonlijk standpunt of dat van de CVP ? Zijn fractieleider heeft gisteren in de commissie gepleit voor uitstel en er een communautair probleem van gemaakt.

De heer **Alfons Borginon** (VU-ID) : Ik wil het accent leggen op het feit dat onze luchtmacht nu al voor honderd procent onafhankelijk is van de Amerikaanse software.

Men plaatst de vervanging van de F16 niet in het juiste kader.

De heer **Marc Eyskens** (CVP) : Ik pleit nergens voor. De regering moet beslissen. Zij werkte zich in een "*no win*"-situatie : of de F16's worden aangekocht of niet, maakt geen verschil meer uit. Ons imago is geschonden door de lichtzinnige verklaringen, de grote oneensgezindheid van de meerderheid. Bovendien gaat alles alweer ten koste van de belastingbetaler.

Wij zijn tot op heden bereid mee te bouwen aan een beter imago voor België, maar dan moet u ons helpen. (*Applaus bij de CVP*)

De heer **Jacques Lefevre** (PSC) : De agenda voor de vergadering van vandaag luidt : "Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel – Internationale Samenwerking – Landsverdediging". Dat heeft me verbaasd.

De **voorzitter** : Wij hebben dat gezamenlijk beslist op de Conferentie van de voorzitters, waar u trouwens aanwezig was, mijnheer Lefevre.

De heer **Jacques Lefevre** (PSC) : In plaats van aan twee departementen voorrang te geven had ik liever gehad dat de vier departementen samen werden vernoemd.

De minister tracht met zijn beleidsnota waarin hij hemel en aarde belooft, bij de media te scoren. Maar de resultaten bleven – op enkele punten na – beneden de verwachtingen.

De media kregen de nota van de minister nog voor het Parlement. Misschien zal er pas met de nieuwe PSC werkelijk iets veranderen. Over het buitenlands beleid bloklettert een krant "Verandering in de continuïteit". De nieuwe meerderheid zet het beleid van de vorige regering voort, met dezelfde conflicten tussen Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking.

Zowel *La Libre Belgique*, *La Dernière Heure*, *Le Soir* als *Le Matin* blokletterden dat het nieuw beleid in niets verschilt van het oude, dat geen delicate knopen worden doorgehakt en dat de mooie intenties die in de nota worden geformuleerd, maar weinigen kunnen overtuigen, ook binnen de meerderheid. *Le Vif* van 10 december aanziet u zelfs voor een missionaris. (*Glimlachjes*)

Heeft de MCC u bekeerd ? U bent hoe dan ook snel, want in hetzelfde artikel staat te lezen dat u uw nota er heeft doorgedrukt. Dat artikel is dermate veelzeggend dat ik er als lid van de oppositie niets aan toe te voegen heb.

Als oppositieleider had u de gewoonte het Belgisch beleid als steriel te bestempelen. Ik geloof dat, mocht u nu nog oppositieleider zijn, u de nota als verward, ongelijkmatig van kwaliteit en ongestructureerd zou bestempelen.

Zij heeft een zeer verwarde structuur en is soms geografisch en soms thematisch ingedeeld. Zij is ongelijkmatig van kwaliteit : de interessante ideeën, zoals de ratificatie van de overeenkomst 182 van de IAO, verdrinken in de algemene beschouwingen. Men vraagt zich af wat de echte agenda is. Azië krijgt maar twee pagina's toebedeeld, terwijl het bijzondere aandacht krijgt uit het oogpunt van de buitenlandse handel. Van China wordt beweerd dat het naar een regionaal leiderschap streeft, terwijl het uiteraard een wereldmacht is !

Ten slotte is de nota slecht gestructureerd : ze had moeten worden voorafgegaan door een analyse die de grote uitdagingen voor België uittekent, de doelstellingen en de strategieën vaststelt, de actoren identificeert en de instrumenten en de middelen, ook van budgettaire aard, definieert. Waarom spitsen wij ons beleid toe op het Afrika van de Grote Meren ? Om historische of om nieuwe redenen, of omdat het de enige regio is waar men op enige macht aanspraak kan maken ? Eigenaardig genoeg is in deze nota elke moderniteit zoek. Wanneer men ze leest, kan men moeilijk geloven dat een globalisering op wereldschaal plaatsvindt, dat die evolutie politiek moet worden gereguleerd en dat de internationale instellingen beseffen dat hun instrumenten onvolmaakt zijn. Waar wordt er iets gezegd van de migratiestromen of internationale veiligheid ? De vooruitgang die het voorbije decennium werd geboekt, is groot (Internationaal Straftribunaal, Conferentie van Rio), maar onvoldoende. De Staten beroepen zich nog al vaak op hun soevereiniteit om te verdoezelen dat ze de mensenrechtenschenden.

De meest vernieuwende oplossingen dateren blijkbaar van een andere tijd. U had het over een synergie – of was het "coherentie" ? -tussen buitenlandse handel en ontwikkelingssamenwerking, wat bepaalde praktijken uit de jaren 80 oproept die tot de beruchte schandalen hebben geleid. U vraagt zich af of men met dictators moet omgaan. Men moet weten wat men die dictators te vertellen heeft en welke grondbeginselen de regering wil verdedigen. Voor ons moet het gaan om de volgende basisprincipes : eerbiediging van de mensenrechten, democratie, bestrijding van het terrorisme en van de corruptie, en dus geen paternalisme, affairisme of dirigisme.

Ik weet dat u voor deze zaken gevoelig bent en dat wij in commissie daarover kunnen discussiëren en onze rol van constructieve oppositiepartij kunnen spelen. Mijn

derde lezing van die nota zal ik in mijn hoedanigheid van lid van die constructieve oppositie doen.

De regering schenkt bijzonder veel aandacht aan Centraal-Afrika. Als lid van de constructieve oppositie juich ik dat toe, zelfs al heb ik terzake enkele bedenkingen. Waarom is er geen raming gemaakt van de beschikbare middelen ? Grote verwachtingen scheppen, die nadien niet worden ingevuld, leidt alleen tot desillusies. De heropbouw van Congo vereist meer middelen dan vroeger. Hoeveel wil de regering voor haar Afrika-beleid vrijmaken ?

België belooft te onderzoeken of het Congo, Rwanda en Burundi een moratorium op hun schuld kan verlenen. Aangezien de drie landen in oorlog zijn, dienen wij er ons van te vergewissen dat zij het partnerschap niet zullen misbruiken om hun oorlogsschulden af te betalen. Zou het niet beter zijn die schulden kwijt te schelden ?

Het idee van een partnerschap, naar het voorbeeld van de partnerschappen binnen de Europese Unie, is aantrekkelijk. De regionale benadering is echter ietwat eng. Bovendien wordt de Belgische regering in haar keuze niet gevolgd door haar Europese partners. De eerste stappen van de minister van Buitenlandse Zaken op de internationale scène wezen geenszins op diplomatiek potentieel. Nochtans is dat wel degelijk aanwezig.

Mijn fractie zal het nieuwe Afrika-beleid kritisch maar constructief steunen omdat het voor het Belgische buitenlandse beleid een prioriteit is.

De humanitaire situatie in Congo was nooit zo verontrustend. Zowel in de steden als op het platteland waar wordt gevochten, heerst nijpend voedseltekort.

Kinshasa en andere steden worden slechts mondjesmaat bevoorrad. Jonge kinderen prostitueren zich om aan voedsel te geraken.

In heel het land is de volksgezondheid sterk achteruitgegaan. Het medisch personeel voelt zich bedreigd en is gevlucht.

Noodhulp is noodzakelijk. De humanitaire conferentie die over drie maanden in Genève plaatsvindt, zal voor veel Congolezen te laat komen. België en de Europese Unie moeten hun bijdrage tot de noodhulp onmiddellijk gevoelig verhogen en er moeten humanitaire corridors worden georganiseerd.

Het zijn de oorzaken van de conflicten in Centraal-Afrika die moeten worden aangepakt : de verspreiding van lichte wapens en de financieringsbronnen van de oorlog. De PSC stelt voor een commissie op te richten belast met het onderzoek naar de toegestane en de verboden

wapenhandel bestemd voor Centraal-Afrika en naar de eventuele rol van België hierin. De commissie moet zich buigen over de financieringsbronnen van de oorlog, waaronder de handel in diamant, goud, edele metalen en aardolie. In het licht van haar besluiten kan de commissie wetsbepalingen voorstellen om de strijd tegen die handel aan te binden, en aanbevelingen doen.

Het versterken van de bilaterale betrekkingen van België is een goed initiatief. Als verscheidene "middelgrote mogendheden" samen optreden zijn nieuwe internationale initiatieven, bijvoorbeeld in de strijd tegen de anti-personeelsmijnen, mogelijk.

De regering bereidt het toekomstig voorzitterschap van de Europese Unie actief voor. Welke projecten heeft België als de agenda van de toekomstige IGC vastligt en het uitbreidingsproces vaststaat ?

Wat is het politiek project voor een uitgebreid Europa ? Wat zijn de grenzen van dat Europa ? Hoe moeten de instellingen worden gestructureerd ?

Het aangaan van de uitdagingen die de mondialisering inhoudt, is de vierde prioriteit van het buitenlands beleid. Het ontstaan van een internationaal middenveld heeft een wereldwijde publieke opinie doen ontkiemen. Het is niet langer mogelijk straffeloos en "*behind closed doors*" mensen af te slachten.

Het contrast tussen wat de Verenigde Naties zouden moeten zijn en de instelling in haar huidige vorm, bedreigt haar legitimiteit. Zij stoelt trouwens op beginse-len die uit de 19de eeuw dateren.

Overdreven eerbied voor de soevereiniteit heeft ertoe geleid dat wrede ondemocratische leiders hele bevolkingsgroepen hebben uitgemoord. Kosovo is daarvan een illustratie. Zal de regering zich beraden in het kader van de lessen die uit de situatie in Kosovo werden getrokken en het ontstaan van een interventieplicht onderzoeken ?

De Verenigde Naties en de Verenigde Staten staan vaker tegenover elkaar dan dat ze elkaar steunen. De regering heeft nogmaals haar intentie bevestigd om de Amerikaanse visie niet zomaar klakkeloos over te nemen. Wat is echter uw standpunt over de wereldwijde politieke regulering, de rol van de Verenigde Naties en Amerika als hypermacht ?

De mondialisering geldt ook voor de mensen. Wij wachten op concrete actieplannen terzake.

Nu kom ik tot ontwikkelingssamenwerking. De begroting wordt opgetrokken, en dat is zeer positief. Het gevoerde beleid kadert in de continuïteit van het beleid van de

vorige regering en strookt met de geest van de wet van 25 mei 1999.

De verdeling van de taken op het ministerie van Buitenlandse Zaken moet echter nog worden uitgeklaard. De synergie tussen buitenlandse handel en ontwikkelings-samenwerking doet sterk terugdenken aan de witte olifanten, die zo typisch zijn voor het gebruik van politieke relaties in het zakendoen in Afrika, dat echter door alle partijen die vandaag aan de macht zijn, wordt veroordeeld.

De beleidsnota's met betrekking tot het buitenlands beleid en ontwikkelingssamenwerking reppen met geen woord over de NGO's. Hoe zit het met de door de heer Michel aangekondigde intentie om het belangrijk confessioneel en taalonevenwicht dat in NGO-kringen zou bestaan, weg te werken ?

Minister **Louis Michel** (*in het Frans*) : Ik begrijp niet dat u zich kant tegen het bewerken van een billijke toestand. Waar bent u bang voor ?

De heer **Jacques Lefevre** (PSC) : Ik ben nergens bang voor maar betreur dat de subsidies voor de NGO's niet ter sprake komen.

Minister **Louis Michel** (*in het Frans*) : Hoeveel subsidies de NGO's ontvangen, zal afhangen van de afgeleverde kwaliteit.

De heer **Jacques Lefevre** (PSC) : Heel goed.

Het verheugt me dat er zoveel aandacht naar Buitenlandse Handel gaat. België moet zijn reputatie herstellen, en dat is een zware taak.

Welke prijs betaalden wij voor de Franstalige minister op Buitenlandse Zaken ? Twee Nederlandstalige staatssecretarissen ? De belangen van de Franstaligen verzaken ? Het taalevenwicht bij de BDBH opgeven ? Waarom geeft de minister niet meteen toe dat hij bezwijkt voor de Vlaamse eis tot regionalisering van de Buitenlandse Handel ?

Wat Landsverdediging betreft, is het krediet voor de investeringen verre van toereikend.

Het valt te betreuren dat België niet langer een hoofdrol wil spelen bij internationale vredesoperaties. Wie had kunnen denken dat de auteur van het Rwanda-verslag zijn deelname aan humanitaire operaties ondergeschikt zou maken aan financiële overwegingen, terwijl het verslag een dergelijke houding juist veroordeelt ?

Het Parlement moet de begroting goedkeuren op grond van de beleidsnota. Niet alle beleidsaspecten komen in

die nota echter aan bod. Zo wordt over de investeringen op middellange termijn met geen woord gerept.

Seneca zei dat de wind nooit gunstig is voor wie niet weet welke richting hij uit wil. Wij willen de regering helpen een richting te kiezen. Haar ontwerpen kondigen alles behalve de 21ste eeuw aan maar lopen over van nostalgie : nostalgie naar de jaren 60 met de onderzoekscommissie naar de moord op Lumumba, nostalgie naar de jaren 80 met de witte olifanten van ontwikkelingssamenwerking. Sommigen aanvaardden misschien een nostalgische ingesteldheid, maar ons interesseert de toekomst van de bevolking, van onze kinderen en kleinkinderen. (*Applaus bij de PSC*)

De heer **Erik Derycke** (SP) : De SP zal deze begroting goedkeuren omdat wij ze goed vinden. Ze stoelt op wat wij voorbereid hebben.

Ik heb vernomen dat de oppositie in Congo toch bereid zou zijn tot een gesprek. Misschien moet toch gedacht worden aan een OVSE-achtige oplossing voor het Grote-Meregebied.

De laatste jaren waren een zwarte bladzijde op het vlak van de mensenrechten. Rwanda en Zuid-Kivu toonden aan hoe machteloos we tegenover volkerenmoord staan. Professor Longé uit Parijs schrijft in een studie dat politiek momenteel gevoerd wordt door massamoorden. In zijn studie noemt hij als voorbeelden de Kaukasus en de centrale staten uit de voormalige Sovjet-Unie. Het is absoluut noodzakelijk dat België zich voor die problemen interesseert. De contacten tussen de VS en Turkije zijn trouwens niet vreemd aan die evolutie.

De OVSE wordt door de Russen nog te veel als een NAVO-verlengstuk beschouwd. Enkel een sterke VN kan orde op zaken stellen. België moet dan ook de UNO in die richting steunen.

Een tweede thema dat ik zou willen aansnijden is de non-proliferatie. Het F16-debat is zeker niet te verwaarlozen maar, moet in een ruimere kader worden gezien. De evolutie gaat zeer snel. Wij moeten vaststellen dat vrijwel alle ontwapeningsakkoorden stilgevallen zijn ; zo wordt Start V niet geratificeerd door de Doema en andere akkoorden worden niet nageleefd. Intussen zijn de Amerikanen verder bezig met de ontwikkeling van de zogenaamde Star Wars projecten en zullen over enkele maanden verregaande beslissingen nemen inzake de protectie.

Er zou ook een vierjarig plan bestaan dat de goedkeuring heeft van de NAVO. De Amerikanen zijn de Europeanen zoals steeds te snel af in het bepalen van hun strategie. Ze maken daardoor de nucleus al voor een nieuwe wapenwedloop. Het zou zeer gevaarlijk zijn om de Rus-

sen en China te dwingen mee te spelen in deze wapenwedloop.

Als de Amerikanen ons vragen het TMD-netwerk mee te bekostigen en te verwezenlijken, moeten wij dat niet slaafs met een ja beantwoorden. Naar het voorbeeld van Duitsland moeten wij alternatieven op tafel kunnen gooien.

Wij moeten zorgen dat wij minder afhankelijk worden van de VS en tegelijkertijd moeten wij vermijden dat er een kloof groeit tussen de knowhow van Amerika en Europa op dit terrein. (*Applaus*)

De heer **Daniel Bacquelaine** (PRL FDF MCC) : Uw engagement voor Europa verheugt mij. De uitbreiding van Europa naar het oosten en het zuiden is nuttig en noodzakelijk, maar ze mag geen verzwakking inhouden. Er moet dus consequent worden gehandeld.

Het Europees beleid moet in harmonie met ons NAVO-lidmaatschap verlopen. We mogen niet in paradoxen vervallen.

We moeten de specificiteit van ons land, met name inzake conflictpreventie, benadrukken.

Wij beschouwen conflictpreventie als het beste ontwapeningsbeleid. Een aantal beslissingen die in het verleden werden genomen, hebben het imago van België schade toegebracht. Eén ervan was de beslissing tijdens de Golfoorlog geen granaten aan Groot-Brittannië te leveren. In zulke omstandigheden is de geloofwaardigheid van ons land in het geding.

Met betrekking tot het Middellandse-Zeegebied moet het Europees-Mediterraan pact worden voorbereid. Het uitgebreid Europa van morgen moet de banden met de landen van Zuid-Europa, van de Maghreb en van het Midden-Oosten aanhalen om een sterke geopolitieke macht te vormen. Wij moeten de bilaterale betrekkingen met alle landen van het Middellandse-Zeebekken versterken.

De heer Lefevre is al uitgebreid ingegaan op de tragische situatie in Centraal-Afrika. België is gedeeltelijk verantwoordelijk door een jarenlange relatieve inertie inzake ontwikkelingshulp. De Belgische hulp in die gevoelige regio moet worden hervat.

Ons beleid ten aanzien van Centraal-Afrika moet rekening houden met de aidsepidemie, die mij als arts verontrust.

Door de instelling van een onderzoekscommissie naar de omstandigheden van de moord op Patrice Lumumba

moet de eventuele betrokkenheid van ons land duidelijk worden.

Tevens moeten wij onze geloofwaardigheid herstellen door de verantwoordelijken voor de Rwandese volkerenmoord die in ons land verblijven, beter te controleren. Hun aanwezigheid in overheidsbedrijven kan niet door de beugel.

Wat het oppoetsen van ons imago in het buitenland betreft, verheugt het me middelen beschikbaar worden gesteld om België in het buitenland te promoten en het Belgisch voorzitterschap van de Europese Raad voor te bereiden.

De nota buitenlands beleid preciseert welke actie moet worden ondernomen. Op binnenlands vlak zijn inspanningen vereist om de bestuurlijke coördinatie te verbeteren en de kwestie van de voedselveiligheid op te lossen. Zo kunnen wij onze geloofwaardigheid op internationaal vlak herstellen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer **Alfons Borginon** (VU-ID) : De organisatie van de werkzaamheden laat heel wat te wensen over. Er zijn commissievergaderingen, ook met interpellaties, bezig. Diverse ministers laten verstek gaan. Maandag was de minister van Begroting afwezig, omdat hij les moest gaan geven. Nu blijkt zelfs dat de minister van Landsverdediging hier niet is omdat hij voor een dringende aanlegenschap weg moest. Waarover gaat het ?

De **voorzitter** : De regering is zowel vanmorgen als vanmiddag duidelijk goed vertegenwoordigd. De minister van Landsverdediging heeft me laten weten dat hij naar een militaire activiteit moest. Dat was reeds sedert lang vastgelegd. Hij zal na 17 uur opnieuw hier zijn.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Ik ben blij hier zowel de minister van Buitenlandse Zaken als de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking te zien zitten. Hoe zit het met het Protocol over de fondsen die de staatssecretaris krijgt van de minister van Buitenlandse Zaken ? Kunnen de ministers daar nu eens openlijk en in elkaars aanwezigheid op antwoorden ?

Een van de hoofdlijnen van de politiek van de nieuwe regering heet "Afrika". De heer Chevalier verwijt mij om op alle communautaire slakken zout te leggen.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** *(in het Nederlands)* : Dat doet u inderdaad.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Over Afrika bestaat een verschillende visie in het Noorden en het Zuiden van het land. Toevallig was de minister van Buitenlandse Zaken vroeger een Vlaming. Hij werd meer-

maals door de Franstaligen onder vuur genomen, in het bijzonder voor zijn non-Afrikabeleid. Met de nieuwe Franstalige minister kan de klok teruggedraaid worden. Omwille van onze zogenaamde knowhow, staat Afrika terug prioritair op de agenda. Nochtans blundert België al sinds 1959 in Afrika. Die knowhow is dus een relatief begrip. Telkens we ons in Centraal-Afrika gingen moeien, liep het faliekant uit. De Vlamingen hebben dus geleerd om zeer argwanend te staan tegenover de Afrika-politiek. Hoe dan ook zal dat beleid opnieuw slecht uitdraaien. Hoogstens zouden we ons kunnen beperken tot hulpverlening en elk neokolonialisme achterwege laten. Het verwondert me dat Agalev zich laat lenen tot de nieuwe Afrika-politiek.

We hebben trouwens nog heel wat te doen op het eigen continent, vooral in Oost-Europa. Het Westen heeft zich sedert 1989 erg hautain gedragen tegenover die ex-communistische landen. Onlangs woonde ik een conferentie bij met Westerse en Oost-Europese parlementsleden en hoorde Laurent Fabius zeggen dat de Balkan moest "geëuropeaniseerd" worden. Die uitlating en nog vele andere kwamen erg ongelukkig over bij de Oost-Europeanen. Blijkbaar denken velen dat het Westen superieur is en lesjes mag uitdelen. Dat is niet de weg van de vrede. Vroeg of laat zullen wij meemaken dat die Balkanstaten ons zullen bejegenen als kolonialisten. Indien wij willen bijdragen tot een vredesgevoel in Europa, moeten wij beginnen met de vrede in eigen land te bewerkstelligen. *(Applaus bij het Vlaams Blok)*

De heer **Stef Goris** (VLD) : Wij ondersteunen zowel de nota over als de begroting van het buitenlandbeleid.

In het regeerakkoord staat relatief weinig over defensie. De regering zei de debatacultuur te willen aanmoedigen op dit domein. Terecht, want te lang was landsverdediging het troetelkind van een beperkte groep bewindslui. Het debat kan alvast beginnen met de toekomst van de luchtmacht : moeten wij ja dan nee een instapticket kopen voor de opvolger van de F16 ? Ik heb altijd gevraagd om een debat te voeren over de toekomst van de luchtmacht, de meest geldverslindende tak van deze defensie.

Ik stelde deze vragen al twee jaar geleden, zonder enige reactie vanwege de toenmalige regering. Nu wil men wel een debat. Ik zit intussen nog met dezelfde vragen, onder meer inzake kostprijs en de gevolgen voor de defensie-industrie. Het probleem werd al te lang verwaarloosd, met alle gevolgen vandien voor de Vlaamse bedrijven.

De veiligheidspolitiek krijgt steeds meer een Europese dimensie. Men spreekt nu ook over een Europees leger, wat efficiënter moet zijn. Een multinationale aanpak is

een noodzakelijke stap, vooral indien we aan conflictbeheersing willen doen. Het nieuwe NAVO-concept is daarentegen ontgoochelend, omdat te weinig aandacht geschonken wordt aan die conflictbeheersing.

De Belgische overheid is duidelijk aanwezig in de Balkan en leverde er puik werk. Onze piloten hebben eveneens goed werk geleverd, al beschikten ze niet over hetzelfde materiaal als hun bondgenoten.

Hulpverlening aan derden blijft een heikel punt. Er moet in dit verband duidelijkheid komen over het budget. Er zijn 3.000 onderofficieren te veel. Er moeten sociaal verantwoorde maatregelen worden genomen. De persoonsformatie moet bovendien worden verjongd.

De humanitaire operaties leiden tot financiële problemen. Er mag niet alleen een beroep gedaan worden op de enveloppe voor Landsverdediging. Het plan op middellange termijn moet aan een advies van het Parlement worden onderworpen. Het plan zal immers de opdrachten bepalen van de Krijgsmacht. Deze opdrachten moeten eerst nader worden omschreven. De Krijgsmacht kampt met heel wat problemen : het onevenwicht van het budget, de veroudering van het personeel en de slijtage van het materiaal. De Krijgsmacht moet onze internationale verbintenissen en solidariteit ondersteunen.

De budgettaire bedragen zijn louter indicatief en kunnen nog worden aangepast. Waarop wil de minister het accent leggen ? Het leger moet op een sociaal vriendelijke manier gesaneerd worden, als een bedrijf in moeilijkheden. Wij hebben 43.000 militairen, maar kunnen nauwelijks 2.000 manschappen inzetten voor NAVO-operaties. Er moet geherstructureerd worden. Taakspecialisatie, gezamenlijke structuren van landmacht, zee-macht en luchtmacht samen, verregaande synergieën met de andere NAVO-landen en een gezamenlijk aankoop- en opdrachtenbeleid zijn aangewezen. De opdracht van Landsverdediging is preventie en het bewaren van de vrede.

Ik dring erop aan de militaire rechtbanken in vredetijd af te schaffen. Daarover werden akkoorden afgesloten. Waar blijft de uitvoering ?

De verkiesbaarheid van militairen bij de gemeenteraadsverkiezingen is een ander punt waarvoor ik prioritair aandacht vraag. Ik verwacht terzake reeds in januari initiatieven van de regering, aangezien hieromtrent een grote consensus bestaat. Zodoende zouden onze militairen reeds volgend jaar kunnen deelnemen aan de gemeenteraadsverkiezingen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer **Patrick Moriau** (PS) : Wij zijn over het algemeen tevreden over de manier waarop de minister van Buitenlandse Zaken het Afrikabeleid benadert. Men moet

immers stilstaan bij de huidige situatie in Centraal-Afrika en inzonderheid in de Democratische Republiek Congo (DRC). Die situatie is zorgwekkend.

Een degelijke uitvoering van de akkoorden van Lusaka is een noodzaak. Het ware wenselijk een gefaseerde hulp voor te stellen, afhankelijk van de voortgang die elk van de actoren in de Congolesse crisis heeft geboekt.

Een aan voorwaarden onderworpen hulp zou heilzaam kunnen zijn voor de bevolking en een vredes- en ontwikkelingsdynamiek op gang kunnen brengen.

De akkoorden van Lusaka vertonen positieve aspecten, zoals de eis met betrekking tot de terugtrekking van buitenlandse troepen, waaraan het trapsgewijze partnership met de diverse actoren zou worden gekoppeld en de ontwikkeling van de interne dialoog tussen alle stuwende krachten van de DRC.

De buurlanden zouden om economische redenen, maar vooral ook om redenen van binnenlandse politiek, militair in de Congolesse crisis zijn tussenbeide gekomen. De terugkeer naar stabiliteit in die landen is dus van primordiaal belang om de vrede in de regio te herstellen. Men moet streven naar een vredes- en ontwikkelingsconferentie voor Centraal en Oost-Afrika, onder het beschermheerschap van de UNO en de OAE. Die dialoog zou met economische hulp door de industrielanden moeten worden ondersteund.

Wij willen ook aandacht voor onze betrekkingen met de landen van het Middellandszeegebied, en inzonderheid de Maghreblanden.

Ten aanzien van het Midden-Oosten moet België waakzaam blijven opdat elke overeenkomst of elk bilateraal of multilateraal akkoord met Israël te goeder trouw ten uitvoer wordt gelegd. Het is zeer belangrijk dat het Israëliisch-Palestijns vredesproces wordt ondersteund.

Wat het embargo tegen Irak betreft, moet België een humanistisch beleid voeren. In de Maghreblanden moeten wij degenen die voor politieke en sociale hervormingen pleiten, steunen. Ons land moet zijn steun aan de ontwikkeling van de democratie in Tunesië bevestigen.

Wij verheugen ons over het democratisch proces dat in Marokko wordt aangevat. Wij hopen dat de kwestie van de Oostelijke Sahara eindelijk op een vreedzame manier kan worden opgelost.

Ten aanzien van Algerije moet België het terrorisme en de schendingen van de mensenrechten blijven veroordelen en tegelijkertijd ijveren voor nationale verzoening en een echt democratiseringsproces.

Een klein land als het onze moet een belangrijke rol spelen in die regio, door in te gaan op de wens van onze partners om tot een bevoorrechte samenwerking te komen.

De PS vindt dat de landen het recht hebben zich tegen het terrorisme te verdedigen maar kan de methoden van het Russische leger in Tsjetsjenië niet goedkeuren. Daarom steunen wij de Belgische regering, die een krachtig standpunt wil innemen ten aanzien van Rusland opdat dat land zou trachten de Tsjetsjeense crisis overeenkomstig de aanbevelingen van de internationale gemeenschap via politieke weg op te lossen.

Wij vinden dat men de burgers, en vooral dan de jongeren, moet wijzen op het belang van de buitenlandse aangelegenheden, vooral nu de mondialisering verder om zich heen grijpt en België binnenkort het voorzitterschap van de Europese Unie zal waarnemen. Ik herinner in dat verband aan de werkzaamheden met betrekking tot het sociaal keurmerk. Wij willen samen met de ministers Vande Lanotte en Demotte opnieuw werk van dat voorstel maken.

Het hoofdstuk over ontwikkelingshulp is interessant. Het betreft hier echter een algemene nota ; we zouden graag hebben dat ze met een meer gedetailleerd programma wordt aangevuld. Het is jammer dat er niets in staat over de gedecentraliseerde samenwerking tussen de gemeenten, een vorm van partnerschap waardoor meer met de plaatselijke realiteit rekening kan worden gehouden, waarvoor de westerse publieke opinie meer begrip heeft en die mogelijkheden biedt op tal van terreinen gaande van opvoeding tot ontwikkelingssamenwerking.

De huidige experimenten blijven tot het gemeentelijk niveau beperkt en vinden plaats met eigen middelen. Die vorm van partnerschap zou wettelijk moeten worden geregeld en zo nodig in bilaterale akkoorden moeten worden opgelegd.

De wil van de regering zich in te zetten voor een coherent en realistisch mensenrechtenbeleid is verheugend, maar we mogen ons koloniaal verleden niet vergeten ! De notie mensenrechten evolueert bovendien met de geschiedenis.

Inzake buitenlandse handel wil de minister de toegang van de KMO's tot de publieke financieringsmiddelen voor de export vergemakkelijken en de exportprocedures vereenvoudigen.

De PS wil niet dat de rol van de Staat wordt herleid tot die van geldschietster die geen toezicht heeft op de bestemming van het geld.

Wij wensen op de hoogte te worden gehouden van de onderhandelingen met de WHO in Genève vanaf januari over landbouw en diensten. Die onderhandelingen, die minder media-aandacht zullen krijgen dan de gestrande conferentie in Seattle, zijn een gelegenheid om onze waarden te benadrukken.

De samenwerking tussen regering en parlement in deze belangrijke materies en de humanistische instelling die de democratische partijen nastreven, zijn verheugend. *(Applaus bij de PS)*

De heer **Ferdij Willems** (VU-ID) : Ik wil een positieve oppositie voeren. Ik betreur het grote aantal afwezigheden in de commissie. Vaak wordt zelfs geen quorum gehaald. Zo werd een motie van het Vlaams Blok al drie keer voorgelegd en kon er niet over worden gestemd bij gebrek aan quorum. Dat is toch geen faire handelwijze.

De minister heeft een faam van openheid bij de militaire vakbonden. Dat is niet terecht. Als informatie wordt gegeven over Kleine Brogel, moet eerst duidelijkheid worden gebracht over de verplichting tot geheimhouding.

De meerderheidspartijen staan zeer negatief tegenover het nucleaire beleid van de NAVO. Het nieuw strategisch concept van de NAVO moet in dit Parlement worden besproken. Wij zijn overtuigde pacifisten. De wereld is nog nooit zo bedreigd geweest als nu. De waanzin van de wapenwedloop moet stoppen. We geloven niet in de afschrikking, maar hebben begrip voor andere standpunten.

Er staan heel wat vernieuwingen in de steigers binnen de verschillende domeinen van Landsverdediging.

Reeds bij het investituurdebat hebben wij ons verzet tegen een verhoogd budget voor defensie. Javier Solana vroeg een verhoging van drie procent en wij zijn daartegen. Voorkomen blijft beter dan genezen : professor Kim stelt dat geen enkele militaire tussenkomst geleid heeft tot duurzame vrede.

Wij willen het debat niet communautariseren, wat men ook bewere : wij zijn evenzeer tegen de Vlaamse als tegen de Waalse wapenlobby. Ik stel wel vast dat de vredesbeweging een Vlaams karakter heeft.

Wij wachten ook op de nota van de minister over de taalverhoudingen in het leger. De begroting spreekt niet over overleg op Europees niveau. Nochtans is dit niveau heel belangrijk. Wij vernemen niet welke specialisatie België in Europa gaat krijgen. De Belgische interventies zijn tot nu toe klantgebonden. Waarom grijpen wij niet in in andere landen ? De mensenrechten worden ook geschonden in Tsjetsjenië, Turkije, Israël, enz.

Het beleid inzake Landsverdediging is weinig transparant. Er bestaan overlappingen tussen verschillende departementen. Een visie op lange termijn over de rol van het leger ontbreekt.

De houding van de minister tegenover de Koerden en de zaak-Lumumba stemt ons tevreden.

We hebben een gunstig vooroordeel tegenover het Afrikabeleid van de minister. Een klein land moet zich beperken in zijn taken. Het Afrikabeleid mag Belgische belangen echter niet laten primeren op algemene belangen. De minister heeft ook bewezen dat hij geen slaaf wil zijn van de VS. Dat is positief. Ik betreur dat we de nota over het Afrikabeleid nog niet hebben gekregen. Er zijn nog steeds geen duidelijke afspraken met Ontwikkelingssamenwerking. Dat dreigt een goede werking van dat departement te verhinderen.

De VS hebben een overwicht in de NAVO : ze leggen hun wil op. De minister moet daartegen durven ingaan. Het Westen heeft heel wat blunders begaan tegenover Rusland. De minister moet bij zijn beleid rekening houden met de typisch Russische gevoeligheden.

De heer Chevalier heeft alle fracties gekend in het debat over de wereldhandel. Zijn inspanningen voor de wereldhandelsorganisaties worden door ons gewaardeerd.

In het dossier van de wapenhandel wachten wij wel op een trendbreuk.

Wij hebben van de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking tot nu toe positieve geluiden gehoord. In een interview stelt hij dat hij niet de belangen van de Belgische bedrijven maar wel die van de ontwikkelingslanden wil verdedigen. Ook zijn visie dat cultuur een belangrijke link kan worden voor ontwikkelingssamenwerking krijgt onze steun. Ten slotte zijn wij ook blij met de aandacht die minister aan AIDS wil besteden. De 0,7 procent-norm blijft toch wel een zwak punt. Het stapje dat in die richting is gezet, is nog ruim onvoldoende. *(Applaus op vele banken)*

Mevrouw **Claudine Drion** (Ecolo-Agalev) : Wij steunen het voorstel dat op de top van Helsinki werd gelanceerd, om naast de verdragen die bij eenparigheid worden goedgekeurd voortaan ook voor bepaalde domeinen verdragen bij gekwalificeerde meerderheid aan te nemen. Bijgevolg zullen wij ook de initiatieven steunen die ons land voorstelt in het kader van die institutionele hervorming, die volgens ons afgerond moet zijn alvorens nieuwe lidstaten tot de EU worden toegelaten.

België zou tijdens de voorbereiding van zijn voorzitterschap conferenties moeten organiseren zodat alle bur-

gers het Europa dat soms ver van onze deur ligt beter leren kennen en er zich meer voor interesseren.

Het verheugt mij dat zich een nieuwe diplomatie ontwikkelt en dat begin 2000 initiatieven worden gepland voor Centraal-Afrika. Dat een groot deel van de begroting naar Afrika gaat is ook een goede zaak. Het oprichten van Belgische scholen lijkt mij echter niet realistisch.

Voor Latijns-Amerika besteedt de nota alleen aandacht aan het commerciële aspect. Het zou echter ook interessant zijn mochten Europa en Latijns-Amerika samen een geostrategische pool vormen als tegengewicht voor Noord-Amerika.

Vele landen verwachten van Europa dat het een wiseloplossing voor het Amerikaans model aanreikt. Men moet zich nog verder beraden in verband met de nota over Latijns-Amerika om onze betrekkingen met die landen te verfijnen.

Zoals "Amnesty International" in zijn verslag nog onderstreepte, moet de ratificatie van de diverse internationale overeenkomsten worden versneld.

Inzake de WHO moet België zich achter het Europees initiatief scharen om de toekomstige onderhandelingen, in overleg met de zuiderse landen, tot andere sectoren dan de landbouw en de dienstensector uit te breiden.

Wij verheugen ons over de forse verhoging van de begroting voor ontwikkelingssamenwerking. Zij vindt ook een positieve weerklank bij de publieke opinie.

De NGO's zijn in de begroting goed voor 3,049 miljard ; de bevolking van de zuiderse landen wordt als actor van de ontwikkeling erkend.

Het verheugt mij dat twee afzonderlijke begrotingen worden voorgesteld, wat strookt met het begrip "openbare ontwikkelingssteun".

De beleidsnota van de staatssecretaris bevat tal van punten die van doorslaggevend belang zijn voor een bilijke ontwikkeling.

In de begroting wordt tevens 312 miljoen ten voordele van het "*Global Environnement Fund*" uitgetrokken. Daarmee wordt een verbintenis geconcretiseerd die België in het kader van de Conferentie van Rio was aangegaan. Men moet op de ingeslagen weg voortgaan.

Ik stel ook vast dat meer middelen worden uitgetrokken om de schuldenlast van de armste landen te verlichten.

Wij wachten met belangstelling op de nota over de inhoud van het internationaal beleid dat de staatssecretaris wil voeren. *(Applaus bij Ecolo-Agalev)*

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : De vervanging van de F16 toestellen stelt ons voor een probleem van profilering. De SP wil een pacifistische rol spelen terwijl de VLD en de PRL de militaire industrie goed gezind zijn.

Minister **Louis Michel** (*in het Nederlands*) : Wij hebben nog niets gezegd !

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Dan hebben anderen voor u gesproken. Volgens de eerste minister moeten we afwachten welke taak wij binnen Europa en de NAVO gaan vervullen. Hierover moet een debat worden gevoerd. Dat is ook de stelling van de CVP. Maar gisteren speelde het debat zich af op de meerderheidsbanken, waar de tegenstrijdigheden tussen SP en VLD duidelijk naar voor kwamen. Zowel SP als VLD vonden gisteren wel dat er moest worden beslist.

De binnenlandse defensiepolitiek neemt een vreemde wending. Volledig conform de afspraak contacteert de eerste minister mij om informatie door te geven over Kleine Brogel. Ik wil weten of alle fracties in dit Parlement dezelfde informatie zullen krijgen. Anders kom alleen ik in de situatie terecht dat ik niet meer mag debatteren. Licht de eerste minister alle kamerleden in, dan maakt hij elk toekomstig debat onmogelijk. Het is weten en zwijgen of niet weten en debatteren zonder te weten waarover. Ik wil weten wie welke informatie krijgt en wanneer.

De heer **Jef Tavernier** (Agalev-Ecolo) : Ik vind het toch mooi dat de eerste minister u al heeft gecontacteerd. Wij vragen ons ook af of meer informatie en een zwijgplicht aan enkele leden van deze Kamer een ruimer debat niet onmogelijk maakt. Wij pleiten eerder voor een echt debat.

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : De CVP staat op dezelfde lijn als de eerste minister wat de F16 toestellen betreft. Ik hoorde echter de heer De Crem een andere opinie uiten. Wij moeten eerst weten waar we met ons leger naartoe gaan alvorens wij over een instapticket willen spreken. Ook betreffende de informatie over de aanwezigheid van kernwapens in Kleine Brogel zit de CVP op dezelfde golflengte als de SP. Wij verkiezen een ruimer debat boven de zwijgplicht.

De heer **Alfons Borginon** (VU-ID) : Het begrip clearance is plots opgedoken, maar het is niet evident. Oefent de NAVO controle uit op de ministers die militaire geheimen kennen ? Een ook op de parlementsleden ? Het lijkt mij onlogisch dat de NAVO beslist welke parlementsleden over bepaalde gegevens mogen beschikken en welke niet, of geldt het alleen de ministers ? Hoe dan ook zou

het niet opgaan dat de NAVO bepaalt wie toegang heeft tot geheimen en wie niet.

Minister **Louis Michel** (*in het Frans*) : De verklaringen van de eerste minister mogen niet tot misverstanden leiden. Om de clearance – dat is de toestemming geïnformeerd te worden – toe te kennen moet een aantal voorwaarden vervuld zijn. Zo moet de instantie die voor de veiligheid verantwoordelijk is de vertrouwelijkheid van een aantal zaken controleren. Zelfs een minister ontsnapt niet aan dat onderzoek.

Voorts kan de clearance alleen worden toegekend als de begunstigde zich ertoe verbindt de vertrouwelijkheid te respecteren. Wie zich niet aan die belofte houdt, kan een sanctie oplopen. Die wordt niet door de NATO, maar door de betrokken autoriteit opgelegd. Vertrouwelijkheid is dus een voorwaarde om de clearance te krijgen en is een voorafgaande voorwaarde.

De regering houdt zich aan de verbintenissen die zij ten aanzien van het Parlement heeft aangegaan, al moet ze ook de voorwaarden uit de clearance naleven.

De voorzitter : De commissie voor het Reglement is thans bezig met het onderzoek van het systeem van de zogenaamde clearance.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Pieter De Crem en ikzelf delen dezelfde mening. Alleen vertelde de VLD gisteren in de commissie een ander verhaal dan vandaag in plenaire. Ik ben het eens met de thesis van de vice-premier aangaande Kleine Brogel. Wij waren geen vragende partij om deelgenoot te worden in de geheimen van defensie. Dat idee kwam van de premier. Hij vergeet dat wie wordt geïnformeerd, ook monddood wordt gemaakt. Wij zijn voor een ruimer debat en duidelijke afspraken. Belangrijk vind ik dat werk gemaakt wordt van de kaderinvulling voor BTC en DGIS. Ik betreur dat onenigheden tussen de minister van Buitenlandse Zaken en de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking vertraging veroorzaken.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : In de wet op de BTC is gestipuleerd dat de Kamer geen inspraak heeft wat de personeelsbezetting betreft. De hervorming die daarvan de basis vormt, heeft de CVP doorgevoerd. Agalev heeft dat ontwerp niet goedgekeurd.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Er is een probleem met de invulling van de kaders. Vorderingen zijn op dat gebied niet gemaakt. Ik pleit ervoor dat de zogenaamde "loopgravenoorlog" wordt stopgezet, om het met een woord van de heer De Belder te zeggen. (*Applaus bij de CVP*)

Mevrouw **Josée Lejeune** (PRL FDF MCC) : Wij wijzen erop dat het slechts de tweede keer sinds 1993 is dat de begroting van Landsverdediging wordt verhoogd. Onze federatie is altijd van mening geweest dat Landsverdediging over een geïndexeerde basistoelage van 100 miljard en over voldoende middelen moest beschikken om de vernieuwing van het materieel te verzekeren en om het afvloeien van overtallige personeel in de hand te werken. De door de minister voorgestelde nota stemt overeen met de raming die onze federatie vóór 13 juni had gemaakt. Wij stellen met genoeg vast dat grote inspanningen zullen worden geleverd om onze internationale samenwerking te vergroten, en dat in overleg met de minister van Buitenlandse Zaken. Een nauwere samenwerking tussen beide departementen is trouwens van essentieel belang.

Onze federatie kan een grotere Europese integratie inzake defensie en veiligheid slechts toejuichen, al zal dat bijkomende kosten meebrengen. België moet een belangrijke schakel in de NAVO blijven. De in het kader van de Europese integratie geplande uitgaven brengen noch het voortbestaan noch de modernisering van onze nationale strijdkrachten in het gedrang.

De opening van onze strijdkrachten via humanitaire prestaties naar het maatschappelijk middenveld toe werd niet over het hoofd gezien.

Wij steunen ten volle een evaluatie van de opdrachten waaraan het Belgisch leger heeft deelgenomen. Over het algemeen wordt op het niveau van de strijdkrachten een grotere samenwerking en een verhoogde doeltreffendheid nagestreefd. De regering voorziet in een sociaal luik dat men tot nu toe vaak over het hoofd had gezien.

Het zou anderzijds onaanvaardbaar zijn het aspect van de kwaliteit en dus van de vervanging van het militair materieel niet te behandelen. Wij stellen met genoeg vast dat de huidige regering terzake een andere zienswijze heeft, terwijl wij het gebrek aan beleid op lange termijn tijdens de vorige legislatuur betreunden.

Het meeste materieel is binnen de vijf jaar aan vervanging toe.

Wij steunen de geplande investeringen temeer daar de NAVO ons land op dat punt bekritiseerde en we ons land niet telkens met een negatief imago kunnen opzadelen.

Militairen zonder veilige en degelijke uitrusting naar vijandige gebieden sturen is tenslotte niet zonder gevaar.

De regering is in staat het nodige te doen om de komende uitdagingen het hoofd te bieden, en wij zullen haar bij het zoeken naar concrete oplossingen actief steunen. *(Applaus bij de liberalen)*

De **voorzitter** : Ik feliciteer mevrouw Lejeune, die haar maidenspeech hield. *(Applaus op alle banken)*

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Het verheugt de SP dat de begroting een inspanning levert van 800 miljoen voor schuldverlichting ten voordele van de derdewereldlanden. De totale schuld van deze landen aan ons land bedraagt 9,4 miljard. De regering wil die schuld op zo'n veertig jaar doen verdwijnen. Zou dit tempo niet kunnen worden opgedreven, althans voor een reeks bijzonder arme landen ?

Inzake de integratie van Ontwikkelingssamenwerking in de departementen Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel is nu een beslissing genomen. De SP is voorstander van een geïntegreerd beleid ten aanzien van de derde wereld. Op die manier is een integratie van Ontwikkelingssamenwerking binnen Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel een uitstekende hefboom voor een meer doeltreffende samenwerking. Wij vinden dat de knowhow die in België aanwezig is op het gebied van buitenlandse politiek en handel moet worden gebundeld. Er moet echter een brandgang blijven bestaan tussen buitenlandse handel en ontwikkelingssamenwerking. Regering en Parlement moeten een duidelijke beleidsnota maken die zulk een brandgang garandeert. Transparantie is hier geboden.

Ik roep de bevoegde ministers op om snel werk te maken van de concrete invulling van de structuren binnen de ontwikkelingssamenwerking. De nodige besluiten moeten worden getekend. Het personeel heeft behoefte aan duidelijkheid.

Persoonlijk vind ik dat de nieuwe structuren van het geïntegreerd beleidsorgaan onder leiding moeten komen van een ambtenaar, die ervaren en beslagen is in de materie. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Ik heb de indruk dat de vice-premier negatief reageert op uw idee over een leidend ambtenaar.

Minister **Louis Michel** *(in het Frans)* : De desbetreffende besluiten zullen in de komende dagen worden ondertekend.

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Ik wil de minister daarvoor bedanken. Dat is een goede beslissing.

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : De Top van Helsinki heeft Turkije aanvaard als kandidaat-lid voor de EU. Bovendien werden reeds onderhandelingen aangevat om tien Oost-Europese landen toe te laten en ook Cyprus en Malta. Is men de geschiedenis vergeten ? Nu nog ervaren we dagelijks de negatieve gevolgen van de

eeuwenlange Turkse bezetting in Europa, met name in de Balkan en Kosovo. De Turken krijgen Europa nu op een gouden schaalte aangeboden. Jarenlang stelden de meeste Europese politici terecht hun veto tegen de Turkse toetreding. Turkije heeft immers een vreselijke reputatie wat het gebrek aan respect voor de mensenrechten betreft.

Ik herinner aan de bloedige Armeense genocide van 1915 en aan de onderdrukking van de Koerdische bevolking. Ook tegen de eigen Turkse burgers treedt de politiestaat Turkije ongenadig op. Mensen worden op grote schaal gemarteld. De verslagen van van *Amnesty International* spreken boekdelen. Op de koop toe bezetten de Turken al meer dan 20 jaar een deel van Cyprus.

Liefst zevenennegentig procent van Turkije ligt in Azië. Toch beslisten de Europese regeringsleiders Turkije het statuut van kandidaat-lidstaat te verlenen. Grote verliezer van deze Europese blunder is Cyprus. Op die manier komt er nooit een oplossing voor dit verdeelde eiland.

Ondervraagd over zoveel bochten van de VLD verklaarde de premier Verhofstadt dat de Turken een Europese roeping hebben en dat wij hen niet mogen laten afglijden naar het moslimfundamentalisme. Waarom nemen we er dan ook Pakistan en Afghanistan niet bij? De reden voor de Turkse toetreding is dat Amerika dat eist. De Turken krijgen dus binnenkort vrije toetreding tot de EU. Na drie jaar krijgen zij bovendien al de Belgische nationaliteit. Europa zal worden overspoeld door Turken en zal daardoor worden gedestabiliseerd. Alleen het Vlaams Blok heeft tegen die toetreding gestreden, maar de meerderheid gaat onverdroten verder met de politiek van "eigen volk laatst" en de zogenaamde multi-culturele samenleving.

De heer **Lode Vanoost** (Agalev-Ecolo) : Het voorstel van resolutie van de heer Tastenhoye werd weggestemd omdat het een racistische tekst is en een kaakslag voor het Turkse volk en de Turkse cultuur.

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : Dat is complete onzin ! Als democratische volksnationalist kom ik op voor het zelfbeschikkingsrecht van alle volkeren, waar ook ter wereld.

Het Vlaams Blok zal niet nalaten de kiezers volgend jaar te laten weten dat, dankzij de VLD, de Turken Europa zullen overspoelen.

Wellicht zal de EU de kandidatuur van Turkije niet overleven. De verschillen zijn nu eenmaal te groot, ook de economische. Wij willen trouwens ook de nieuwe Oost-Europese landen slechts toelaten op het moment dat zij de armste huidige EU-lidstaten economisch hebben bij-

gebeend. Alleen zo zullen wij de stroom van gelukszoekers uit Oost-Europa beheersen. De huidige illegale immigratie uit het Oostblok is immers slechts de aankondiging van een nakende dijkbreuk, die door de lakse nationaliteits- en naturalisatiewetgeving wordt uitgelokt, en door het lidmaatschap van de EU nog zal worden versterkt. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De heer **Jean-Pol Henry** (PS) : Het is niet omdat er nu een nieuwe meerderheid aan het bewind is, dat men het defensiebeleid van de vorige regering moet verloocheunen, ook al worden nu nieuwe accenten met betrekking tot de begroting en Europa gelegd. Ik dank de minister voor zijn bereidheid tot dialoog en zijn openheid.

De begroting voor Landsverdediging wordt voor de tweede maal opgetrokken sinds 1993 en zal tot 101.200 miljoen oplopen, wat ons verheugt. De krijgsmacht beschikt dus over extra middelen om zijn nationale en internationale dimensie waar te maken. Het democratisch karakter van de instelling verheugt mij : de minister heeft een ruime overleggronde aangevat om het leger en de maatschappij dichter bij elkaar te brengen en de band tussen het leger en de natie nauwer aan te halen.

Ons defensie- en veiligheidsbeleid krijgt alsmaar meer een Europese dimensie. Het groeiend multinational karakter van de taken die aan ons leger worden toevertrouwd moet ons ertoe aanzetten bij de uitwerking van een echt Europees defensiebeleid het voortouw te nemen.

Wij moeten via een harmonisering van de middelen en/of de bevelvoering de strijdkrachten geleidelijk integreren.

Op het Europese vlak is vooral het idee van een snelle interventiekracht voor ons belangrijk. Wij moeten de ontwikkelingen van Europese werkzaamheden terzake van nabij volgen, aangezien België vanaf 2002 het Europese voorzitterschap zal waarnemen.

Dat een akkoord werd bereikt omtrent een Europees defensie- en veiligheidsbeleid, is vanzelfsprekend heel positief.

Het is tijd om die Europese lacune op te vullen. Europa moet ervoor zorgen dat het over de geschikte instrumenten beschikt, zodat het tegen toekomstige gevaren zoals instabiliteit en overbevolking in de grenszones is gewapend. Voorts mogen de Europese veiligheids- en defensiemechanismen het nieuwe strategische concept van de NAVO niet in het gedrang brengen. De NAVO waarborgt immers onze veiligheid en beschermt ons tegen een "hernationalisering" van het defensiebeleid.

Voorts juichen wij ook de maatregelen op vlak van conflictbeheer en -preventie toe. Het is van cruciaal belang

dat Europa toont dat het conflictpreventie als een prioriteit beschouwt. Wij zijn dan ook uiterst tevreden dat in Helsinki werd beslist een mechanisme uit te bouwen voor de niet-militaire aanpak van crisissituaties. Daarbij zouden civiele middelen efficiënter gebruikt en gecoördineerd worden. Voorts zou ook gebruik worden gemaakt van de militaire middelen waarover de EU en de lidstaten beschikken.

Ten slotte wensen wij een continuïteit en een uitdieping van elk debat dat tot de ontmanteling van de kernwapens bijdraagt. België moet zich sterker profileren in het denucleariseringsproces. Een aantal NAVO-landen moeten de kernmogendheden een duidelijk en krachtig signaal geven. Alles moet in het werk worden gesteld om zo'n ontwapening die het resultaat van onderhandelingen en akkoorden op multilateraal vlak dient te zijn, te doen slagen.

Een Europese defensie zou een sterkere integratie in de hand werken, maar dat zal slechts op lange termijn tot besparingen én tot een doeltreffender en werkzamer leger op Europees vlak leiden. Overdreven haast en optimisme zijn echter uit den boze. Een klein land kan niet alleen uitmaken wat de taak van de strijdkrachten moet zijn.

Op de eerste plaats moet rekening worden gehouden met onze internationale verplichtingen en onze NAVO-verbintenissen.

Het komt ons toe samen met de overige Europese landen de doelstellingen én de middelen voor de Europese defensie te bepalen.

Sommigen vergeten de nagenoeg eenparige stemming na afloop van het debat over de krijgsmacht. Zij zouden nog meer vredesdividenden willen en de taken van het Belgisch leger willen beperken tot humanitaire opdrachten, ontwikkelingssamenwerking en het vervoer van troepen.

De heer Vanoost merkte terecht op dat in de jaren 70 en 80 niemand de val van de Berlijnse Muur en de ineensstorting van het communisme voor mogelijk hield. Niemand voorspelde echter in de jaren 30 evenmin de verschrikkelijke gebeurtenissen van de Tweede Wereldoorlog. Indertijd hoorde men bij de linkse partijen hetzelfde betoog als dat van de heer Vanoost.

Wij vinden dat de burger recht heeft op binnenlandse en buitenlandse veiligheid. Wij kunnen niet alleen voor de verdediging van ons land instaan. Landsverdediging is een openbare dienst. De NAVO heeft ons vijftig jaar vrede gebracht. De Shape en het secretariaat-generaal van de NAVO zijn op ons grondgebied gevestigd. Wij hebben daar voordeel uit gehaald, maar wij moeten ter-

zake ook onze politieke en militaire verbintenissen nakomen.

Ik kom terug op de vervanging van de F16-toestellen en op wat ik daarover in de pers heb gelezen. Zouden er oorlogszuchtige Franstaligen en vredelievende Vlamingen zijn? Zouden de socialisten en de groenen in Frankrijk en Duitsland minder pacifistisch zijn dan in België? Alle democratische partijen willen vrede, maar men moet de nodige middelen uittrekken om ze mogelijk te maken en ze te handhaven. Ik herinner er sommige collega's aan dat de beslissing om aan het JSF-programma deel te nemen al door de vorige regering was genomen. Sindsdien is er niets veranderd en de heer Poncelet heeft dat trouwens bevestigd.

De heer **Lode Vanoost** (Agalev-Ecolo) : Als de vorige regering de beslissing heeft genomen, hoe heeft ze het Parlement daarover dan ingelicht?

De heer **Jean-Pol Henry** (PS) : Ik kan niet voor de vorige regering antwoorden en ik kan aannemen dat de nieuwe regering van mening verandert, maar de principebeslissing werd wel degelijk door de vorige regering genomen.

De **voorzitter** : De heer Flahaut die hier aanwezig is, maakte deel uit van de vorige regering en maakt ook deel uit van de huidige regering.

Minister **André Flahaut** (*in het Frans*) : De beslissing werd betekend. Er kan dus gemakkelijk kennis van worden genomen.

De heer **Jean-Pol Henry** (PS) : Men moet geen militaire opleiding hebben gevolgd om te weten dat een militaire operatie staat of valt met een efficiënt informatiesysteem en de superioriteit van de luchtmacht.

De handicap is groter bij de landmacht. Ik zie niet in waarom onze partners onze opdrachten zouden beperken tot troepenvervoer zonder meer. Niet aansluiten bij militaire programma's zou een politieke vergissing zijn, gelet op de belangrijke gevolgen op technologisch, economisch en sociaal vlak. Tijdens de vorige zittingsperiode organiseerde ik bedrijfsbezoeken. Ik drong aan op deelname van de Vlaamse socialisten en de groenen, maar ik heb u niet gezien, mijnheer Vanoost. Dergelijke bedrijfsbezoeken zijn nochtans leerzaam. Men komt er tot de bevinding dat dankzij de militaire bestellingen de administratie en de werkgelegenheid werden gehandhaafd, de opening naar buitenlandse markten en ontvangsten in de civiele sector mogelijk werden. Sabca en Sonaca zouden niet meer bestaan zonder de bestellingen van F16-toestellen en andere militaire aankopen.

Wij zouden waarschijnlijk niet zo actief deelnemen aan het Airbus- en het Ariane-programma, als we de ontwikkeling van in de ruimtevaart gespecialiseerde bedrijven niet hadden gesteund.

Onze generatie en die van onze kinderen hebben het uitzonderlijke geluk een periode van vijftig jaar zonder gewapend conflict in de geschiedenis van Europa te beleven. Maar het gevaar is daarom niet geweken.

Ons gemeenschappelijk doel moet vrede in België, in Europa en in de wereld zijn, en we moeten onszelf de middelen geven om dat doel te bereiken. (*Applaus*)

De heer **Peter Van Houtte** (Agalev-Ecolo) : De boodschappenlijst voor legeraankopen moet ondertussen immens lang zijn. Agalev hanteert een totaal ander lijstje. Wij gaan ervan uit dat wapens geen afschrikkingseffect hebben, maar slechts dood en vernieling zaaien. Wij kiezen resoluut voor conflictpreventie. We kanten ons tegen elke nucleaire bewapening, omdat die al lang geen strategisch doel meer dient, en slechts onschuldige mannen, vrouwen en kinderen bedreigt.

Wat staat er dan wel op ons boodschappenlijstje ? Om te beginnen vragen wij een open parlementair debat over defensie, zodat we ons niet langer hoeven te laten dicteren door de NAVO en andere instanties.

Voorts wensen we volledig en correct te worden ingelicht over de aanwezigheid van kernwapens op ons grondgebied. We vragen een transparant debat over deze opslag en over de verwijdering van de wapens. Als parlementsleden eisen we ook het recht op om de basis van Kleine-Brogel te bezoeken. We weigeren in te gaan op de suggestie van de premier om slechts enkele geprivilegieerden in te lichten. De toekomstige structuur van defensie neigt naar een Europees overkoepelend kader.

Wij zijn er geen voorstander van om nog meer geld in de wapenindustrie te pompen. De wapenindustrie mag niet de motor van de economie zijn, ook niet in België. Ook de uitbouw van een Europese arm lijkt mij niet de aangegeven weg om de hele Europese regio te stabiliseren.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Ik kan me inzake het defensieconcept voor de 21ste eeuw aansluiten bij de visie van commissievoorzitter Henry.

De beleidsnota heeft ons ontgoocheld, wat onze houding verklaart bij de stemming in commissie over het defensiebudget. De minister zet het werk van zijn voorgangers voort, zo moesten we telkens horen, maar de concrete beleidsdaden blijven uit. Er bestaat grote onduidelijkheid over de doelstellingen van de investerin-

gen. Voor de gevraagde kredieten is er in feite een blanco cheque.

Waar blijft ondertussen het PMT voor 2000 ? De ondersteunende tekst zou ik toch onder ogen willen krijgen.

De regering maakt gewag van een wijziging van de begroting. Gaat het om een verhoging of een verlaging van het defensiebudget ? De minister wil zich houden aan de NAVO-richtlijnen. Een door de NAVO gesuggereerde inhaalbeweging zit er dus in. Het zou interessant zijn om te weten door welke lidstaten de normen bepaald zijn. België kan enkel aan de defensiestandaard beantwoorden door het defensiebudget drastisch te verhogen. Ik herinner mij dat in het legerdebat verschillende partijen die nu deel uitmaken van de meerderheid, zich echter tegen een eventuele verhoging hebben uitgesproken.

Hoe zal die verhoging van het defensiebudget, die gevraagd wordt door internationale instanties als WEU, NAVO, OVSE, worden verkocht aan de coalitiepartners ? Met een loutere indexering zal men niet ver lopen. Het geld van de PMT-schijf voor 1999 wordt ondertussen opgemorst om twee luxueuze jets van drie miljard elk te kopen. Dat vinden we overdreven.

Waar is de SP bij dit debat, de SP die tijdens de vorige regeringsperiode toch een belangrijke verantwoordelijkheid droeg inzake buitenlands beleid ? We hebben toen internationale engagementen aangegaan, we hebben ons ingeschreven in een strategisch concept, we hebben het grote legerdebat gehad. Daarop kunnen we nu niet terugkomen. Ik vraag dus dat men knopen doorhakt en snel een PMT opstelt voor de periode 2000-2005. Dan weten we eindelijk waar het geld naartoe gaat. Er is een parallellisme tussen de wapenwet van 1991 en de huidige situatie van de JSF. Een akkoord bereiken ligt blijkbaar niet binnen de mogelijkheden. Het wordt nogtans tijd dat België zich duidelijk profileert.

De **voorzitter** : Er wordt vaak aangedrongen op de aanwezigheid van ministers tijdens kamerdebatten. Het zou goed zijn dat ook de kamerleden aanwezig zouden zijn als de ministers antwoorden.

Mevrouw **Leen Laenens** (Agalev-Ecolo) : Met de voorzitter betreur ik het feit dat dit debat zo ongeanimeerd verloopt. Misschien moeten we via een reglementswijziging de nieuwe politieke debatcultuur aanzwengelen ?

We zullen de begroting goedkeuren, maar we willen toch een eigen accent leggen : voor ons is defensie slechts de top van het hele veiligheidsbeleid, voor ons is de brede basis veel belangrijker. Die basis wordt gelegd door een duurzame economische ontwikkeling overal ter

wereld, want dat is nog altijd de beste conflictpreventie. Jammer genoeg hebben de internationale veiligheidsinstellingen daar veel te weinig aandacht voor. OVSE levert op dat vlak nuttig werk, maar voor die organisatie worden de kredieten ingekrompen. Het gewicht van de VN en VN-optredens maakt mij net als collega Derijcke ongerust. Het optreden van deze organisatie geeft immers vaak aanleiding tot vragen. Het preventiebeleid moet beter worden uitgebouwd. De oorlog in Kosovo heeft naar schatting 200 miljard gekost. Een verhoging van defensiebudgetten is zeker niet nodig. In Afrika is Europa de grootste donor van preventieve hulp. Die hulp moet beter worden aangewend. Ik steun het standpunt van de heer Chevalier dat handel een hefboom kan zijn voor ontwikkeling. Een hechte samenwerking met de collega van Ontwikkelingssamenwerking dringt zich dan ook op.

We steunen de minister in zijn vraag om een substantiële verhoging van de middelen voor een slagkrachtig buitenslands beleid.

Samen met de UNDP, toch een gezaghebbend orgaan binnen de VN, vragen we dat alles zou worden gezet op duurzame ontwikkeling, conflictpreventie en veiligheid. En dan bedoelen we niet de militaire veiligheid van de Staat, maar de veiligheid van elke mens in zijn onmiddellijke omgeving. (*Applaus*)

Minister **Louis Michel** (*in het Nederlands*) : Ik heb mijn beleidsnota niet alleen aan het Parlement voorgelegd, maar ook aan de voltallige regering. Ik zoek immers een zo ruim mogelijk consensus voor mijn visie en doordachte keuzes. België heeft altijd een vruchtbaar buitenslands beleid gevoerd op basis van sterke argumenten, zin voor compromis, daadwerkelijke engagementen en actieve aanwezigheid.

Die talenten willen we aanwenden om de snel voortschrijdende globalisering te beschaven : samen met de internationale instellingen en dan vooral binnen de EU – die toch de meest geregelde unie ter wereld is- willen we naast de economische, monetaire, culturele en sociale dimensie ook een ethische dimensie aan het globaliseringsdebat toevoegen. (*Verder in het Frans*)

De Europese constructie had voornamelijk tot doel de vrede te handhaven. Europa heeft dat bereikt door de nationale tegenstellingen te overstijgen, waardoor het pad van de vreedzame coëxistentie werd geëffend.

De idee van de heer Eyskens om een intergouvernementele conferentie over de institutionele hervormingen te organiseren teneinde de verdragen tot een enkel basisverdrag samen te smelten, kan de voorbode zijn van een echte Europese Grondwet.

Nu Oost en West niet langer tegenover elkaar staan, kan de Europese Unie niet ontkennen dat zij op het kruispunt van verscheidene onstabiele gebieden is gelegen. Zij mag zich niet tot haar commerciële en monetaire dimensie beperken. Zij moet een echte politieke macht worden die op gelijke voet kan staan met haar partners, inzonderheid de Verenigde Staten.

Het is niet de bedoeling terug te keren naar een beleid van grote mogelijkheden, maar wel onze intentieverklaringen in daden om te zetten. Daarom steunt België de nieuwe verdragen van Amsterdam alsook de initiatieven om een gemeenschappelijk defensiebeleid te ontwikkelen.

Wij willen ook werk maken van niet-militaire instrumenten om crisissen aan te pakken. Ik heb persoonlijk voor de oprichting van een eenheid withelmen gepleit. Wij zullen onze inspanningen terzake voortzetten.

De transatlantische band moet verder worden uitgebouwd. Die band, die vooral door de NAVO wordt belichaamd, moet worden gehandhaafd en versterkt maar mag geen rem zijn op de ontwikkeling van een Europees defensiebeleid.

Dat is overigens noodzakelijk voor het voortbestaan van de NAVO. Wij verstrekken informatie voor zover onze verplichtingen dat toestaan. Inzake de inlichtingen die aan de fractieleiders zullen worden verstrekt, zullen de voorschriften met betrekking tot de vertrouwelijkheid zorgvuldig worden nageleefd.

België is voorstander van nucleaire ontwapening. Onze regering zal hiervoor ook opkomen in de bevoegde internationale organisaties en zal al het mogelijke doen opdat de verdragen die ertoe strekken het gebruik van nucleaire, bacteriologische of chemische wapens te beperken of te verbieden, zo snel mogelijk in werking treden. Voorts zal de regering ook verdere acties ondernemen om het gebruik van antipersoonsmijnen geheel aan banden te leggen.

In de Europese Raad zal onze regering de goedkeuring van een gedragscode met dwingend karakter bepleiten. (*Verder in het Nederlands*)

Wat de intercontinentale ballistische raketten betreft, respecteert België de ondertekende verdragen. Het is belangrijk over een soepele verdediging te kunnen beschikken. Dit soort raketten wordt onder meer ook in Libië en Iran ontwikkeld. Het is daarom belangrijk ook over een afweersysteem te beschikken. België zal zowel de procedures als de informatiebewaring ten overstaan van de NAVO respecteren en ten overstaan van de andere landen die in een gelijkaardige positie als België staan.

Ons land wil blijven meewerken aan de creatie van een grote Europese ruimte. Uitbreiding in het oosten en zuiden kan slechts verrijkend werken. De Europese instellingen zullen zich daartoe tijdig moeten vernieuwen. We juichen het openen van de toetredingsonderhandelingen toe en vragen dat de opdeling in twee categorieën van kandidaat-lidstaten wordt verlaten. Elk land moet op zijn eigen merites worden beoordeeld. We zijn dus optimistisch zonder ons aan misplaatste euforie te bezondigen.

De Europese constructie neemt een natuurlijke plaats in ons buitenlands beleid. Er wordt 120 miljoen uitgetrokken op de begroting 2000 voor de voorbereiding van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie.

Wij moeten het imago van ons land versterken : 100 miljoen werd gepland voor de promotie van België in het buitenland. De rol van Brussel als hoofdstad van Europa en hoofdzetel van de NAVO zal nog worden versterkt. De oprichting van een internationaal perscentrum wordt overwogen. Wij willen het Belgisch stemrecht in het buitenland bovendien gratis maken. *(Verder in het Frans)*

In onze complexe wereld wordt democratie een luxe. De uitholling van de middelen van het ministerie van Buitenlandse Zaken heeft ertoe geleid dat het departement het alsmear moeilijker had om zijn rol correct te vervullen. De ontwerp-begroting voor 2000 buigt die trend om. Ons land moet in de mogelijkheid worden gesteld om zijn toekomstig Europees voorzitterschap waar te maken. De inspanningen moeten echter worden voortgezet.

België moet zijn bilateraal optreden versterken om zijn inbreng in multilaterale fora te vergroten.

Bijzondere aandacht moet uitgaan naar het GBVB, Noord-Afrika en het Midden-Oosten. Rusland, Canada, Argentinië en Zuid-Korea werden aangewezen als doel landen voor allerhande acties op diverse gebieden.

Afrika moet uiteraard voorrang krijgen. Wij stellen Centraal-Afrika en het Gebied van de Grote Meren een partnershipspact in twee fasen voor.

Met het groeiende belang van de partnerships wordt het eenvoudiger de bilaterale samenwerking te normaliseren.

In dat kader heeft de regering mij met een diplomatieke zending naar de regio gestuurd. Het budget werd toen ook verhoogd voor het geval mijn zending bijkomende kosten met zich zou brengen.

Dat ik mij alleen met Congo, Rwanda en Burundi zou bezighouden, klopt niet. De problemen kunnen niet los van elkaar worden opgelost.

België leeft zowel voor die regio als voor de andere instabiele regio's het moratorium op de wapenhandel en de VN-resoluties nauwgezet na.

De val van de Berlijnse Muur schiep verwachtingen op het vlak van vrede, democratie en vrijheid. Toch leven nationalistische en xenofobe bewegingen nu opnieuw op, vooral in de Balkan. Centraal- Afrika wordt vooral door sectair fundamentalisme en extreem nationalisme geteisterd.

Moeten we daaruit afleiden dat een nieuw tijdperk is aangebroken, waarin culturen in botsing komen ? Ik denk het niet, ik geloof in de dialoog tussen culturen.

De Europese constructie opende de weg naar vrede, democratie en welvaart. Naties moesten leren samenleven, ook al hebben ze een lange geschiedenis. Als uit die ervaring lessen worden getrokken, kunnen ze later op grotere zones worden toegepast.

Dit is kennelijk het doel van de uitbreiding tot de landen van Centraal- en Oost-Europa en van het partnerschap met de mediterrane landen.

De bespreking van de beleidsnota is hiermee uiteraard niet afgerond. Ik stel voor het debat in de komende maanden voort te zetten. Het buitenlands beleid is van nature in beweging. Ik zal het Parlement erbij betrekken. Met name in verband met de wapenhandel werd vanochtend de aanzet tot een interessant debat gegeven. Kritiek uitoefenen op een beleid is goed. Het is ook goed eraan deel te nemen om van gedachten te wisselen. *(Applaus bij de meerderheid)*

Minister **André Flahaut** *(in het Frans)* : De regeringsverklaring is inderdaad laconiek wat Landsverdediging betreft, maar gelet op de gevoeligheid van de sector was een trendbreuk niet wenselijk.

Ik wilde liever niet improviseren en wilde mij vergewissen van de situatie in het veld. De besluiten van de top in Helsinki geven bovendien een nieuwe invulling aan de Europese defensie en verplichten ons sommige keuzen opnieuw te formuleren.

Ik bereid rustig een nota over het defensiebeleid voor, die binnen de meerderheid zal worden besproken en in overleg met de minister van Buitenlandse Zaken zal worden voorgesteld. Ik heb mijn tijd genomen om ze op te stellen, maar ik ben daarbij niet afgeleid geworden !

De heer Eyskens wil ik zeggen dat de communautaire benadering afwezig is in dit dossier, omdat de sector algemene verzoeken heeft geformuleerd.

Ik dank de heer Lefevre voor zijn steun. Onze manschappen in het buitenland tot 1000 eenheden terugbrengen en onze inspanningen op Kosovo toespitsen is een beleid dat ook steunt op onze bezorgdheid voor de veiligheid van onze militairen. Wij moeten ons ook bewust zijn van onze karige middelen.

Wij bieden onze bondgenoten in het veld én onze manschappen betere waarborgen indien we onze aanwezigheid tot Kosovo beperken.

Een van mijn voornaamste bezorgdheden is de veiligheid van onze militairen met zending. Zijn de waarborgen onvoldoende, dan zal ik ervoor pleiten dat wij geen verbintenissen zouden aangaan of dat we het aantal in te zetten manschappen zouden terugschroeven.

Het ligt niet in onze bedoeling de internationale verbintenissen te herzien. *(Verder in het Nederlands)*

De heer Goris vroeg het Parlement te betrekken bij grote projecten of beslissingen. Ik wil dat op een pro-actieve manier doen. *(Verder in het Frans)*

Ik wil mijn beleid in algehele openheid voeren ten opzichte van de leden van het Parlement.

Het defensiedossier wordt sinds vijf maanden met veel meer transparantie behandeld dan de jongste jaren het geval was. *(Verder in het Nederlands)*

Wij streven een zo groot mogelijke flexibiliteit en synergie na binnen de landmacht, de zeemacht en de luchtmacht. *(Verder in het Frans)*

Ik stel voor onze verbintenissen in Kosovo en Bosnië evenals de vandaag ingediende wetsvoorstellen waarover de heer Goris het had, te situeren in het kader van het algemeen beleid van de nieuwe zittingsperiode die pas is begonnen.

Ik kan instemmen met het voorstel van opleiding voor jongeren dat de heer D'hondt naar voren bracht en met de oprichting van een interministerieel comité die de heer Moerman voorstelt. *(Verder in het Nederlands)*

Het debat over de nieuwe defensiestrategie van de NAVO werd gevoerd in de gezamenlijke commissie Landsverdediging en Buitenlandse Zaken, meer bepaald in verband met de nieuwe NAVO-opdrachten en de Petersberg-taken. *(Verder in het Frans)*

Inzake de krachtlijnen van mijn beleid verwijs ik naar mijn antwoord gisteren in de commissie. Ik val niet graag in herhaling !

De heer Willems kan ik zeggen dat, inzake de specialisering van het Belgisch leger binnen het nieuwe Europa,

de eerste stappen naar een nieuw Europees leger toe pas zijn gezet. De taken van elk leger worden op Europees vlak bepaald.

Wij zullen de volgende vergaderingen moeten volgen. De taalindeling binnen de strijdkrachten wordt niet bij wet opgelegd. De 60/40-verhouding voor het kader en de 50/50-verhouding voor de generaals stoelen op de gewoonte.

Een jaarverslag, opgesteld door het departement, per graad, beantwoordt wel aan een wettelijke verplichting. Het verslag 1998 wordt binnenkort ingediend.

Voor Kleine Brogel houd ik mij aan de regel die binnen de NAVO-instanties geldt.

Voorts dank ik de heer Henry voor de manier waarop hij de commissie voor de Landsverdediging voorziet. Ik wil hem geruststellen : het is niet omdat wij een nieuwe meerderheid hebben, dat alles wat voordien tot stand is gekomen, moet worden uitgevlakt.

Over het defensiebeleid kunnen we te allen tijde opnieuw debatteren.

De heer **Peter Van Houtte** (Agalev-Ecolo) : Wij stellen vast dat de ervaringen in Kosovo en de gesprekken op het Europese forum de Europese defensiepolitiek in een stroomversnelling hebben gebracht. Wordt het geen tijd dat de Kamer daarover eens ruim van gedachten kan wisselen ?

Minister **André Flahaut** *(in het Frans)* : Deze vraag is ook gericht aan alle commissies die over buitenlandse zaken gaan. De bevoegde ministers zullen nooit weigeren te antwoorden op welke vraag dan ook : de regering is wel bereid tot een open en permanente dialoog met het Parlement, maar eens beslissingen zijn getroffen, kan men er niet voortdurend op terugkomen ! Wij zullen nog vaak de gelegenheid hebben om over die thema's te debatteren. In januari of begin februari zal die beleidsnota er zijn en zullen wij in de commissie voor de Landsverdediging het debat voeren waarvoor ik de best mogelijke antwoorden voorbereid.

De heer **Patrick Moriau** (PS) : Ik wil mijn Agalev-collega er slechts op wijzen dat er in de Kamer een Adviescomité voor Europese aangelegenheden bestaat.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** *(in het Nederlands)* : Ik stel tot mijn genoegen vast dat de meeste leden – ook van de oppositie – zich in onze nota kunnen terugvinden. *(Verder in het Frans)*

De heer Lefevre zag een tegenstelling tussen de uitdrukkingen "de BDBH versterken" en "zijn rol terugschroeven". Hij denkt dat wij daarmee ingaan op oude Vlaamse eisen. Er is terzake geen tegenstrijdigheid : de coördinatie moet centraal staan. Die dienst legt zich toe op zijn rol en zijn taak om de uitvoer te promoten, veeleer dan zich in de aangelegenheden van de Gewesten en in om het even welke andere zaken te mengen. Dat is helemaal het tegenovergestelde van wat de heer Lefevre beweert. *(Verder in het Nederlands)*

De heer Van der Maelen sprak van "brandgangen" tussen Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking. Zijn brandgangen niet bedoeld om te beletten dat brand overslaat ? Wees gerust, bij ons is er een goede samenwerking tussen beide. Ontwikkelingshulp wordt aangewend om jonge landen zich makkelijker te laten inschrijven in de vrije wereldhandel. Door te investeren in opleiding en kennisoverdracht bieden we die landen een kans om economisch te groeien. Er is dus zeker geen strikte scheiding tussen beide domeinen. De VN hebben goed begrepen dat handel en ontwikkelingssamenwerking hand in hand gaan en organiseren een conferentie over deze problematiek. *(Verder in het Frans)*

Tot besluit kom ik terug op de WHO-kwestie. Wij zijn zinnens om terzake de discussie die tussen het Parlement en de regering wordt gevoerd, voort te zetten. De heer Moriau verklaarde dat het mislukken van Seattle een overwinning betekende voor de burgers. Ik beweer echter dat het een mislukking is voor iedereen, zoals de heer Julliard het zo treffend in *Le Nouvel Observateur* verwoordde.

De heer **Patrick Moriau** (PS) : Toen ik stelde dat het een overwinning voor de burgers was, wilde ik inderdaad aangeven dat het voor iedereen een mislukking was. Ik dank de staatssecretaris voor zijn verklaringen, temeer daar ik altijd heb gezegd dat hij socialistischer is dan ik. *(Gelach)*

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** *(in het Nederlands)* : Ik dank de verschillende sprekers die de stijging van 7,5 procent van het budget Ontwikkelingssamenwerking hebben toegejuicht. Die stijging is de vertaling van de belofte van dertig jaar geleden dat de rijke landen de arme landen zouden steunen met 0,7 procent van hun BNP. Op die manier zendt België een belangrijk signaal uit op internationaal vlak. Vele donorlanden verminderen momenteel hun budget. België zet hiermee een trend die hopelijk zo breed mogelijk navolging krijgt. Het is een eerste grote stap in een ontwikkelingsbeleid dat in de komende jaren zoveel mogelijk moet worden uitgebouwd. *(Verder in het Frans)*

Het pleidooi van de heer Lefevre voor humanitaire hulp aan Congo is mij niet ontgaan. Vorig jaar was België het actiefst op het vlak van ontwikkelingssamenwerking ; ons land nam ook actief deel aan de humanitaire hulpverlening.

Gelet op de instabiliteit in het gebied is het echter heel moeilijk nuttig werk te doen in Congo en komt de humanitaire hulp niet altijd bij de mensen terecht waarvoor ze bestemd is.

Het van mijn voorganger overgenomen voorstel voor een humanitaire conferentie in UNO-verband is bedoeld om tot een definitieve oplossing te komen. Tijdens een vergadering met de agentschappen van de Verenigde Naties, ben ik me bewust geworden van de omvang van de aanvragen. Ik had ook gesprekken met de vertegenwoordigers van die agentschappen (HCNUR, IACA, enz.) Zij verzekerden mij dat die conferentie waarschijnlijk in Genève zal plaatsvinden.

België zal die conferentie financieren ten belope van 3,6 miljoen die vooral worden besteed aan reiskosten overeenkomstig de wens van de organisaties van de UNO die ook de timing voorstellen. De conferentie zal in februari/maart plaatsvinden.

Wij moeten met hun desiderata rekening houden omdat zij de humanitaire operaties mogelijk maken. De terugkeer van de vluchtelingen en ontheemden draagt bij tot het herstel van economie en landbouw.

Ik verzeker u dat wij doen wat wij kunnen en dat wij in die zin willen blijven. *(Verder in het Nederlands)*

De aidsproblematiek gaat mij zeer ter harte. Aids is in Azië en Afrika niet alleen een probleem van volksgezondheid, maar ook een ontwikkelingsprobleem. Miljoenen actieven en geschoolden worden weggemaaid, wat een economische ramp is voor veel landen. Bij de meeste landen begint nu pas het besef op te komen dat er iets moet gebeuren. Dat bleek uit hun ruime aanwezigheid op een UN-aidsconferentie in New York. De Afrikaanse landen zelf zullen de politieke wil aan de dag moeten leggen om het probleem ter sprake te brengen, om educatieve projecten op te zetten, om middelen uit te trekken, om gezondheidsprogramma's – preventief en curatief – op te zetten. België blijft bereid om daaraan zijn steentje bij te dragen.

Er is onduidelijkheid over de rol van de heer Van der Maelen. Ik deel zijn mening dat al het werk in verband met ontwikkelingssamenwerking door hem van buitenaf wordt gevolgd. Het is maar de vraag of we een intern evaluatieorgaan nodig hebben. Momenteel moeten we een overgangsfase inbouwen en overleg starten over een definitieve regeling.

De schuldverlichtingspolitiek staat in de actualiteit. Bovenop onze ontwikkelingsbegroting trekt Financiën hiervoor 200 miljoen frank uit. De kwijtscheldingen worden steeds gekoppeld aan ontwikkelingsrelevante sociale projecten. Schuldverlichting is een vorm van budgethulp, niet beter dus dan andere vormen van samenwerking. (*Applaus*)

De **voorzitter** : De algemene bespreking is gesloten.

Voor het eerst sedert jaren hebben we ons begrotingsdebat georganiseerd in vier grote thematische blokken. We zullen deze werkwijze evalueren en daaruit conclusies trekken.

Artikelsgewijze bespreking

De **voorzitter** : Wij gaan over tot de artikelsgewijze bespreking.

Overeenkomstig artikel 66, 4, van het Reglement wordt de door de commissie goedgekeurde tekst als basis genomen voor de artikelsgewijze bespreking.

Wij beginnen met de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2000, nrs 197 en 199.

– De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.

De **voorzitter** : Wij zullen later over het geheel stemmen.

Wij gaan verder met het ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2000, nr. 198.

Dertien amendementen werden ingediend :

– amendement nr. 21 van de heer Hagen Goyvaerts op tabel 1 van de wet, Dotaties (stuk nr. 198/24) ;

– amendement nr. 5 van de heren Tony Van Parys en Servais Verherstraeten op de tabellen gevoegd bij de wet, Justitie (stuk nr. 198/6) ;

– amendement nr. 2 van de heren Tony Van Parys en Servais Verherstraeten en mevrouw Joëlle Milquet op de tabellen gevoegd bij de wet, Justitie (stuk nr. 198/6) ;

– amendement nr. 6 van de heer Tony Van Parys en mevrouw Joëlle Milquet op de tabellen gevoegd bij de wet, Justitie (stuk nr. 198/6) ;

– amendement nr. 20 van de heren Marcel Hendrickx, Daniël Vanpoucke en Pieter De Crem op sectie 13, Binnenlandse Zaken (stuk nr. 198/21) ;

– amendement nr. 17 van de heren John Spinnewyn en Luc Sevenhans op de secties 16, Landsverdediging, en 17, Algemene Politie steundienst en Rijkswacht (stuk nr. 198/21) ;

– amendement nr. 4 van de heren Tony Van Parys en Servais Verherstraeten op de tabellen gevoegd bij de wet, Landsverdediging (stuk nr. 198/6) ;

– amendement nr. 16 van de heren John Spinnewyn en Luc Sevenhans op de secties 16, Landsverdediging, en 14, Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel (stuk nr. 198/21) ;

– amendement nr. 27 van de heren Jos Ansoms en Jo Van Eetvelt op sectie 33, Verkeer en Infrastructuur (stuk nr. 198/28) ;

– amendement nr. 26 van de heren Jos Ansoms en Jo Van Eetvelt op sectie 33, Verkeer en Infrastructuur (stuk nr. 198/28) ;

– amendement nr. 14 van de heren Luc Sevenhans en Jan Mortelmans op sectie 33, Verkeer en Infrastructuur (stuk nr. 198/20) ;

– amendement nr. 23 van de heren Luc Sevenhans en Jan Mortelmans op sectie 33, Verkeer en Infrastructuur (stuk nr. 198/27) ;

– amendement nr. 3 van de heer Tony Van Parys op de tabellen gevoegd bij de wet, Regie der Gebouwen (stuk nr. 198/6).

De amendementen en de bepalingen waarop ze betrekking hebben worden aangehouden.

Wij zullen morgen over de aangehouden amendementen en bepalingen, alsook over het geheel stemmen.

MEDEDELINGEN

De **voorzitter** : Er moet aan de Kamer een aantal mededelingen worden gedaan. Zij zullen worden opgenomen in de bijlage bij het *Beknopt Verslag*.

– *De openbare vergadering wordt gesloten om 20.35 uur.*

– *Volgende plenaire vergadering morgen donderdag om 14.15 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Gezondheidsredenen : de hh. José Canon, Jef Valkeniers, Luc Sevenhans, Geert Versnick, John Spinnewyn

Familieaangelegenheden : de h. Raymond Langendries

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING WOENSDAG 22 DECEMBER 1999

BIJLAGE 1

Mededelingen

KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

VOORSTELLEN

Toelating tot drukken

(art. 64-2 van het Reglement)

1. Wetsvoorstel (mevrouw Colette Burgeon c.s.) tot aanvulling van artikel 113 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, nr. 323/1.

2. Wetsvoorstel (de heer Servais Verherstraeten en mevrouw Simonne Creyf) tot wijziging van artikel 393bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, nr. 324/1.

3. Wetsvoorstel (de heren Servais Verherstraeten, Tony Van Parys, Jo Vandeurzen en Stefaan De Clerck) betreffende het recht van antwoord en het recht van informatie en tot wijziging van artikel 587 van het Gerechtelijk Wetboek, nr. 325/1.

4. Wetsvoorstel (mevrouw Greta D'Hondt en de heer Luc Goutry) tot wijziging van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, wat de eenvormige toepassing van de wetgeving in heel het land betreft, nr. 326/1.

5. Wetsvoorstel (mevrouw Annemie Van de Casteele) tot wijziging, wat de Hoofdstedelijke Dienst voor brandweer en dringende medische hulp betreft, van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, nr. 329/1.

6. Wetsvoorstel (mevrouw Annemie Van de Casteele) tot wijziging, wat de toewijzing van de betrekkingen in de hoofdstedelijke diensten aan de verschillende taalkaders betreft, van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, nr. 330/1.

7. Wetsvoorstel (de heer Aimé Desimpel) tot wijziging van artikelen 1ter en 1quater van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven, nr. 331/1.

INTERPELLATIEVERZOEKEN

Het Bureau heeft interpellatieverzoeken ontvangen van :

– de heer Bart Laeremans tot de minister van Justitie over "de nieuwe afvloeiingsmaatregel voor gevangenen".

(nr. 204 – verzonden naar de commissie voor de Justitie)

– de heer Ferdy Willems tot de minister van Landsverdediging over "de eventuele deelname van de Belgische regering aan het Joint Strike Fighter programma".

(nr. 205 – verzonden naar de commissie voor de Landsverdediging)

REGERING

INTERNATIONALE ARBEIDSCONFERENTIE

Verdragen en aanbevelingen (klein kapitaal)

Bij brief van 20 december 1999 zendt de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid en van het Gelijke-kansenbeleid de teksten van drie verdragen en van drie aanbevelingen aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie :

– in haar achtenzeventigste vergadering :

Verdrag nr. 172 en aanbeveling nr. 179 betreffende de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden in hotels, restaurants en soortgelijke instellingen

– in haar negenenzeventigste vergadering :

Verdrag nr. 173 en aanbeveling nr. 180 betreffende de bescherming der werknemersvorderingen in geval van betalingsonmacht van hun werkgever

– in haar eenentachtigste vergadering :

Verdrag nr. 175 en aanbeveling nr. 182 betreffende de deeltijdse arbeid

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken

ARBITRAGEHOF

BESLISSING TOT VERWIJZING

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van :

– de prejudiciële vraag betreffende artikel 45 van de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onder-officieren van het actief kader der land-, lucht- en zee-macht, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Luik bij vonnis van 19 november 1999, inzake R. Doumont tegen de Belgische Staat

(rolnummer : 1818)

Ter kennisgeving

EUROPEES PARLEMENT

RESOLUTIES

Bij brief van 15 december 1999 zendt de secretaris-generaal van het Europees Parlement de tekst over van drie resoluties aangenomen door deze vergadering :

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

2. Resolutie over de mededeling van de Commissie aan de Raad, aan het Europees Parlement, aan het Economisch en Sociaal Comité en aan het Comité van de regio's betreffende een actieplan van de Europese Unie inzake drugsbestrijding (2000-2004)

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor de Justitie, naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

3. Resolutie over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de benadering van de WTO-millenniumronde door de EU

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw, naar de commissie voor de Sociale Zaken, naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing, naar de commissie voor de Financiën en de Begroting, naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden